

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ جولای ۲۰۲۰

شیوع گسترده بیماری سرطان خون بین کودکان

دوشنبه - ۳۰ سرطان ۱۳۹۹ - کابل: به این خبر دقت نمایند:

«براساس آمار رسمی، ۶۸۰ کودک در این ولایت به بیماری سرطان خون مبتلا شده‌اند و اکنون در شفاخانه «میرویس» قندهار زیر درمان اند.

محمد صدیق، مسؤل بخش کودکان شفاخانه ولایتی قندهار به سلام‌وطندار می‌گوید که احتمال دارد شمار زیادی از کودکان در این ولایت به این بیماری مبتلا شده باشند؛ اما شمار ثبت شدگان رسمی به ۶۸۰ تن می‌رسد.

به گفته او، این بیماران اکنون زیر درمان تعویض خون قرار دارند. آقای صدیق می‌گوید که اکثر این کودکان به خانواده‌های فقیر تعلق دارند و بیش‌تر از ۹۵ درصد آنان از خون رایگان مستفید می‌شوند.

اکثریت کودکان مبتلا به این بیماری، بین ۵ تا ۱۰ سال سن دارند.»

هموطنان گرامی!

خواندن چنین خبری و اذعان مقامات صحی بر دامنه و گستره وسیع آن بیماری، تنها به تداوی بیماران و این که آیا تزریق خون مجانی صورت می‌گیرد و یا در بدل پول، نباید محدود گردد، بلکه اولتر از همه می‌باید این نکته مطرح گردد که چرا در یک ولایت یک چنین مریضی خطرناکی بین اطفال شیوع و گسترش یافته است؟ علل بروز و گسترش مریضی چیست؟ آیا به سبک زندگی و تغذیه مردم بر می‌گردد و یا عامل دیگری مانند جنگ و استفاده از سلاح‌های متنوع با تأثیرات جانبی باعث آن می‌باشد؟ همچنین آیا این مریضی کشنده و خطرناک صرف در ولایت قندهار چنین بیداد می‌کند و یا در ولایت‌های همجوار و بقیه ولایات کشور نیز وجود دارد، مگر نه در جایی ثبت شده است و نه هم دولت دست نشانده نسبت با آن عکس‌العملی نشان داده است؟

هموطنان گرامی!

این که دولت دست نشانده و بدارانش در زمینه سکوت می‌نمایند و نمی‌خواهند در مورد حرفی بزنند، خود دال بر آن است که آنها خوب می‌دانند که گسترش و شیوع چنین بیماری کشنده و خطرناکی، نه مربوط به تغذیه مردم است که اگر چنین می‌بود نه تنها می‌بایست از سالها و قرن‌ها قبل، شهر قندهار به مرکز مریضان مصاب به سرطان خون مبدل می‌شد بلکه، عین گستره در بین بزرگسالان نیز تثبیت می‌گردید.

نفس گستره و محدوده مرض بین اطفال ۵ الی ۱۰ سال نشان می دهد، که عامل مرض کاملاً جدید است از همین رو بین بزرگسالان وجود ندارد. همچنین محدودیت سنی آغاز آن از ۵ سالگی نشان می دهد که باز هم مرض مربوط به خانواده ها نیست، بلکه هر چه هست مربوط به کودکان خیابانی، کودکان کار، کودکان کار، کودستان ها و دوره های ابتدائی مکتب است.

سؤالاتی که به صورت جدی مطرح می شوند و می باید بدانها برخورد جدی نمود، اینها اند:

* - آیا طالب و بادرانش از طریق پخش و شیوع چنین مرض مهلکی، می خواهند خانواده ها را وادار سازند تا از رفتن اطفال شان به کودستان ها و مکاتب جلوگیری نمایند؟

* - آیا دولت دست نشانده و "انجو" های خارجی ها حین واکسین هائی که بالای کودکان تطبیق می نمایند، به همان سان که در افریقا از طریق برنامه های واکسیناسیون، اهداف دیگری را تعقیب می نمودند و میلیونها زن و مرد را عقیم ساختند، در ملک ما و بین کودکان ما نیز اهدافی را تعقیب می نمایند که ما مطلقاً از آن اطلاع نداریم مگر تأثیر جانبی اش، پیدایش چنان مرض مهلکی می گردد؟

* - آیا سلاح هائی که اشغالگران و دولت دست نشانده از آن استفاده می نمایند، آلوده به مواد رادیو اکتیف است، که بیشتر بر کودکان تأثیر گذار می باشد؟

و ده ها سؤال دیگر از همین سنخ.

هموطنان گرامی!

تاریخ امپریالیسم درکل و امپریالیسم امریکا به صورت خاص نشان داده است که در طول حیات ننگین شان، آنها بارها و بارها، به چنین نسل کشی های غیر محسوسی دست یازیده اند، در جایی با استفاده از مواد آلوده، باعث عقیم شدن زنان و یا مردان شده اند و در جای دیگر، باعث پیدایش و گسترش امراض غیر قابل علاج. این که ما در کابل و یا هرات و یا جلال آباد و یا بلخ و یا ... زندگانی می نمائیم، نباید باعث گردد تا نسبت به سرنوشت کودکان قندهاری بی تفاوت برخورد نموده آن را جدی نگیریم. عکس آن می باید خطر را جدی گرفته فرزندان ما را در اسرع وقت مورد معاینه و آزمایش خون قرار دهیم و تلاش بورزیم تا از گسترش آن جلوگیری نموده، آینده فرزندان ما را که آینده کشور ما نیز است مصون داریم.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده است!

سرکها ما را می طلبد!